

forekommer mig, at de forskjellige Talere ikke have havt Opmærksomheden henvendt paa denne Paragraph i den Grad, som det kunde være ønskeligt, efter den Fortolkning, der gives af den i Motiverne, hvor det hedder, at det lettelig sees, at Hensigten er „at samle alle de med den administrative Deel af Akademiets indre og økonomiske Anliggender forbundne Forretninger under een Embedsmand.“ Alle disse Forretninger skulle altsaa være ham underlagte, men jeg kan nu ikke forstaae den i 1857 givne Fundats anderledes, end at allerede der alle disse Forretninger ere lagte ind under Directeuren. Dertil kommer, at naar alle de økonomiske Anliggender skulle være samlede under Inspecteuren, kan der dog let ubledes Følger deraf, hvorved den Ret, som fortiden er givet Akademiet til, at bestemme Budgettet, og den Ret, der er givet Directeuren til at udstede Udgifts- og Indtægtsordre, derved vilde lide meget væsentlige Skaar. Dertil kommer endnu, at denne Inspecteur tillige skal være Secretair, Medlem af Skoleraadet og Bibliothekar, og saaledes forbinde meget forskjellige Virksomheder, hvorved han vil faae en særdeles Indflydelse. Som Secretair er han Medlem af Akademiet, kan altsaa være tilstede ved alle Forhandlinger der og gjøre sin Indflydelse gjældende; som Medlem af Skoleraadet har han Indflydelse paa hele Underviisningens Gang, og som Bibliothekar har han naturligtvis den overveiende Indflydelse paa Bibliotheket. Denne Mand skal udnævnes efter Indstilling af Ministeren, istedetfor at Secretairen og Bibliothekaren før, saavidt jeg erindrer, antoges efter Indstilling fra Akademiet eller endog paa Opsigelse fra Akademiets Side. Han vil saaledes faae en meget indgribende Virksomhed, og som den, der udnævnes af Ministeren, vil han komme til at staae i et særegent Forhold til denne, medens han paa den anden Side af og til let vil føle sig i en vis Modfætning til Akademiets Medlemmer. Det forekommer mig derfor, at dette nye Embede meget væsentlig vil forandre de Bestemmelser, der for Tiden ere givne i Fundatsen, navnlig om Directeurens Forhold til den hele Stiftelse. Endelig er der bestemt i § 3, at der stilles en vis Sum til Ministerens Raadighed; men det maa da vel ogsaa berøe

paa Ministeren, hvorledes han vil anvende denne Sum, og hvem han vil give Indflydelse paa Anvendelsen. Han vilde da have det i sin Magt aldeles at unddrage Akademiet den Indflydelse, som det nu har paa Bestemmelsen af de forskjellige Vænninger, maaskee endog den, det har paa Udnævnelserne af de forskjellige Betjente. Det er udtryffeligt bestemt i Fundatsen, at Akademiet antager disse Betjente, men med denne Paragraph vilde det, saavidt jeg kan see, være muligt for Ministeren at forandre ogsaa dette Forhold; han vil maaskee ikke gjøre det, men allerede det, at der gives en saadan Mulighed, er en stor Forandring i det Bestaaende. Jeg kan efter alt dette ikke see Andet, end at naar denne Lov fik kongelig Underkrift, vilde Følgen deraf let kunne blive, at Akademiet tabte den allerførste Deel af det, som fortiden er Gjenstand for dets Virksomhed, og at det i det Væsentlige ikke behøvdte Andet tilbage til sin Raadighed end det, som indeholdes i et Par Capitler i Fundatsen om Udstillingen, og vel tillige om Stipendierne, skjøndt dette Sidste maaskee ogsaa kunde regnes med til det, der staaer i Forbindelse med Underviisningen, idet Stipendierne for endeel ere knyttede til Medaillerne. Dernæst behøvede Medlemmerne jo ganske vist Afgang til 3 Friboliger, men det forekommer mig dog, at det, der lovhjemlet blev tilbage for Akademiet, vilde være af en saa ringe Betydning, at man med fuld Føie kunde sige, der vilde indtræde en heel Omordning, naar dette Forslag blev vedtaget. Jeg skal iøvrigt ikke inblade mig paa, hvorvidt alle disse Forandringer kunde være ønskelige eller ikke. Det er ikke dette, som det for Tiden kommer mig an paa. Jeg har allerede ved anden Behandling udtalt, at efter min Mening har Rigsdagen ikke alene Ret til at inddrage disse Sager under sin Behandling, men at den ogsaa egentlig skulde være forpligtet dertil. Jeg vilde meget ønske, at Rigsdagen ganske anderledes, end det nu er Tilfældet, fastsatte Grundtræffene for vore forskjellige aandelige Anstalter, hvad enten de angaae Videnskaben eller Kunsten, ligesom det er bestemt i Grundloven, at den skal gjøre det med Hensyn til Kirken; men paa den Maade, hvorpaa det her skulde skee, under en Vænningslov og under en